

62019CJ0931

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2021. gada 3. j?nij? (*1)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis (PVN) – Direkt?va 2006/112/EK – 43. un 45. pants – Direkt?va 2006/112/EK, kas groz?ta ar Direkt?vu 2008/8/EK – 44., 45. un 47. pants – Pakalpojumu sniegšana – Nodok?u piesaistes vieta – “Past?v?gas iest?des” j?dziens – Nekustam? ?pašuma iznom?šana k?d? dal?bvalst? – T?da nekustam? ?pašuma ?pašnieks, kura juridisk? adrese ir Dž?rsijas sal?

Liet? C?931/19

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Bundesfinanzgericht (Feder?l? finanšu tiesa, Austrija) iesniedza ar 2019. gada 20. decembra l?mumu un kas Ties? re?istr?ts 2019. gada 20. decembr?, tiesved?b?

Titanium Ltd

pret

Finanzamt Österreich , iepriekš – Finanzamt Wien,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js M. Ileši?s [M. Ileši?], tiesneši E. Juh?ss [E. Juhász] (referents) un K. Likurgs [C. Lycourgos],

?ener?ladvok?ts: Dž. Hogans [G. Hogan],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

—

Austrijas vald?bas v?rd? – A. Posch un F. Koppensteiner, k? ar? J. Schmoll, p?rst?vji,

—

Eiropas Komisijas v?rd? – L. Mantl un R. Lyal, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kā arī Direktīvu 2006/112, kas ir grozīta ar Padomes Direktīvu 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris) (OV 2008, L 44, 11. lpp.) (turpmāk tekstā – “grozītā Direktīva 2006/112”).

2

Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp Titanium Ltd, kas ir reģistrēta Džersijā [Jersey], un Finanzamt Österreich, iepriekš – Finanzamt Wien (Austrijas Finanšu pārvalde, iepriekš – Vānes Finanšu pārvalde, Austrija; turpmāk tekstā – “finanšu pārvalde”), par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) piemērošanu ienākumiem no nekustamā īpašuma, kurš atrodas Austrijā, iznomāšanas par 2009. un 2010. finanšu gadu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

3

Direktīvas 2006/112 V sadaļā “To darbījumu vieta, par kuriem uzliek nodokli” tostarp bija ietverta 3. nodaļa “Pakalpojumu sniegšanas vieta”, kurā ietilpa šīs direktīvas 43.–59. pants.

4

Direktīvas 2006/112 43. pants bija paredzēts:

“Par pakalpojumu sniegšanas vietu uzskata vietu, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīgā iestāde, no kuras veic pakalpojumu sniegšanu, vai ja nav šādas vietas vai pastāvīgās iestādes – tā pastāvīgās adreses vietu vai parasto dzīvesvietu.”

5

Saskaņā ar šīs direktīvas 45. pantu:

“Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumiem, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas īpašums.”

6

Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 193. pantu:

“PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par kuru uzliek nodokli, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 194. līdz 199. pantu un 202. pantu nodokli maksā kāda cita persona.”

7

Minētās direktīvas 194. pantā bija noteikts:

“1. Ja preču [piegādi] vai pakalpojumu [sniegšanu], par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kurā maksājams PVN, dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

2. Dalībvalstis izstrādā nosacījumus 1. punkta piemērošanai.”

8

Šīs pašas direktīvas 196. pantā bija paredzēts:

“PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas saņem 56. pantā minētos pakalpojumus, vai 44., 47., 50., 53., 54. un 55. pantā minēto pakalpojumu saņēmējam, kurš PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kur maksājams PVN, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī.”

Grozītā Direktīva 2006/112

9

Ar Direktīvu 2008/8 no 2010. gada 1. janvāra tika grozīta Direktīva 2006/112, it īpaši tās V sadaļas 3. nodaļā ietvertie noteikumi, kā arī tās 196. pants.

10

Grozītās Direktīvas 2006/112 44. pantā ir noteikts:

“Pakalpojumu sniegšanas vieta nodokļa maksātājam, kas darbojas kā tās, ir vieta, kura ir nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātāja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šā pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur nodokļa maksātājam, kas saņem šos pakalpojumus, ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta.”

11

Šīs direktīvas 45. pantā ir paredzēts:

“Pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Tomēr, ja pakalpojumus sniedz no pakalpojumu sniedzēja pastāvīgās iestādes vietā, kas nav viņa saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, šo pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas šā pastāvīgā iestāde. Ja šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes vietas nav, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur pakalpojumu sniedzējam ir pastāvīgā adrese vai parastā uzturēšanās vieta.”

12

Minētās direktīvas 47. pants ir formulēts šādi:

“Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp ekspertu un nekustamo īpašuma

a?entu pakalpojumiem, izmitin?šana viesn?cu nozar? vai l?dz?gas funkcijas nozar?s, piem?ram, t?ristu nomēt?s vai zemesgabalos, kas izveidoti par nomētnes viet?m, k? ar? ties?bu pieš?iršana nekustam? ?pašuma izmantošanai un b?vdarbu sagatavošanas un koordin?cijas pakalpojumiem, piem?ram, arhitektu un b?vdarbu uzraudz?bas uz??mumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas nekustamais ?pašums.”

13

Groz?t?s Direkt?vas 2006/112 193. un 194. pants b?t?b? ir identisks ar Direkt?vas 2006/112 193. un 194. pantu.

14

Saska?? ar groz?t?s Direkt?vas 2006/112 196. pantu:

“PVN maks? ikviens nodok?a maks?t?js vai juridiska persona, kura nav nodok?a maks?t?ja, bet kura ir identific?ta PVN nol?k?, kam sniedz 44. pant? min?tos pakalpojumus, ja pakalpojumus sniedz nodok?a maks?t?js, kurš neveic uz??m?jdarb?bu šaj? dal?bvalst?.”

?stenošanas regula (ES) Nr. 282/2011

15

Padomes ?stenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka ?stenošanas pas?kumus Direkt?vai 2006/112 (OV 2011, L 77, 1. lpp.), 14. apsv?rum? ir noteikts:

“Lai nodrošin?tu, ka noteikumi attiec?b? uz to dar?jumu viet?m, par kuriem uzliek nodokli, tiek piem?roti vien?di, b?tu j?preciz? t?di j?dzieni k? saimniecisk?s darb?bas past?v?g? vieta, past?v?ga iest?de, past?v?ga adrese un vieta, kur persona parasti uzturas. Nosakot p?c iesp?jas skaidr?kus un objekt?v?kus krit?rijus, taj? paš? laik? ?emot v?r? [Eiropas Savien?bas] Tiesas judikat?ru, b?tu j?veicina šo j?dzienu praktisk? piem?rošana.”

16

Š?s ?stenošanas regulas 11. pant? ir noteikts:

“1. Piem?rojot Direkt?vas 2006/112/EK 44. pantu, “past?v?g?s iest?des vieta” ir jebkura vieta, kas nav š?s regulas 10. pant? min?t? saimniecisk?s darb?bas past?v?g? vieta, ko raksturo pietiekama past?v?bas pak?pe un piem?rota strukt?ra cilv?kresursu un tehnisko resursu zi??, kas tai ?auj sa?emt un izmantot pakalpojumus, kuri sniegti t?s pašas vajadz?b?m.

2. Piem?rojot turpm?k uzskait?tos pantus, “past?v?g?s iest?des vieta” ir jebkura vieta, kas nav š?s regulas 10. pant? min?t? saimniecisk?s darb?bas veikšanas vieta, ko raksturo pietiekama past?v?bas pak?pe un piem?rota strukt?ra cilv?kresursu un tehnisko resursu zi??, kas tai ?auj nodrošin?t t?s sniegtos pakalpojumus:

a)

Direkt?vas 2006/112/EK 45. pants;

b)

no 2013. gada 1. janv?ra Direkt?vas 2006/112/EK 56. panta 2. punkta otr? da?a;

c)

līdz 2014. gada 31. decembrim Direktīvas 2006/112/EK 58. pants;

d)

Direktīvas 2006/112/EK 192.a pants.

3. PVN identifikācijas numurs pats par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt, ka nodokļa maksātājam ir pastāvīgās iestādes vieta.”

17

Saskaņā ar 65. pantu īstenošanas regula Nr. 282/2011, kas stājas spēkā tās publicēšanas divdesmitajā dienā, proti, 2011. gada 12. aprīlī, ir piemērojama no 2011. gada 1. jūlija.

Austrijas tiesības

18

Umsatzsteuergesetz 1994 (1994. gada Likums par apgrozījuma nodokli, BGBl. 663/1994; turpmāk tekstā – “UStG”), redakcijā, kas bija piemērojama līdz 2009. gada 31. decembrim, 19. panta 1. punkts bija noteikts:

“1. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajos gadījumos nodokli maksā uzņēmums un 11. panta 14. punkts minētajos gadījumos – reālā izsniedzējs.

Par citiem pakalpojumiem (izņemot to, ka par atlīdzību tiek pieauta federālo ceļu izmantošana) un par būvdarbiem nodokli maksā pakalpojuma saņēmējs, ja:

–

uzņēmējam, kas sniedz pakalpojumus, valsts teritorijā nav ne domicila (juridiskās adreses), ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne pastāvīgās iestādes [Betriebsstätte] un ja

–

pakalpojumu saņēmējs ir publisko tiesību uzņēmums vai juridiska persona.

Par šo nodokļa samaksu ir atbildīgs pakalpojumu sniedzējs uzņēmums.”

19

Redakcijā, kas ir piemērojama no 2010. gada 1. janvāra, UStG 19. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“1. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajos gadījumos nodokli maksā uzņēmums un 11. panta 14. punkts minētajos gadījumos – reālā izsniedzējs.

Par citiem pakalpojumiem (izņemot to, ka par atlīdzību tiek pieauta federālo ceļu izmantošana) un par būvdarbiem nodokli maksā pakalpojuma saņēmējs, ja:

–

uzņēmējam, kas sniedz pakalpojumus, valsts teritorijā nav ne domicila (juridiskās adreses), ne

past?v?g?s dz?vesvietas, ne past?v?gas iest?des [Betriebsst?tte], kas piedal?s pakalpojumu sniegšan?, un ja

–

pakalpojumu sa??m?js ir uz??m?js 3.a panta 5. punkta 1. un 2. apakšpunkta izpratn? vai publisko ties?bu juridiska persona, kura nav uz??m?js 3.a panta 5. punkta 3. apakšpunkta izpratn?.

Par nodok?a samaksu ir atbild?gs pakalpojumu sniedz?js uz??m?js.”

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

20

Titanium ir sabiedr?ba, kuras juridisk? adrese, k? ar? vad?ba atrodas DŽ?rsij? un kuras darb?bas m?r?is ir nekustam? ?pašuma p?rvald?ba, akt?vu p?rvald?ba un m?jok?u un izmitin?šanas vietu p?rvald?ba.

21

2009. un 2010. finanšu gad? š? sabiedr?ba diviem Austrijas uz??m?jiem iznom?ja tai piederošo nekustamo ?pašumu V?n? (Austrija), un šai nomai bija piem?rojams PVN.

22

Lai veiktu šos dar?jumus, kas bija vien?gie Titanium dar?jumi Austrij?, š? sabiedr?ba pilnvaroja k?du Austrijas namu apsaimniekošanas sabiedr?bu, lai t? darbotos k? starpnieks attiec?b?s ar pakalpojumu sniedz?jiem un pieg?d?t?jiem, iekas?tu nomas maksas un ekspluat?cijas izmaksas, uztur?tu komercr?istrus un sagatavotu datus PVN deklar?cijai. Šos pakalpojumus pilnvarotais p?rst?v?is sniedza telp?s, kuras neatrodas Titanium piederošaj? nekustamaj? ?pašum?.

23

Titanium tom?r saglab?ja pilnvaras pati pie?emt l?mumus par nomas attiec?bu izveidošanu un izbeigšanu, noteikt nomas ekonomiskos un juridiskos nosac?jumus, veikt ieguld?jumus un remontdarbus, k? ar? organiz?t to finans?šanu, izv?l?ties treš?s personas, kas sniegs citus iepriekš sa?emamos pakalpojumus, un, visbeidzot, atlas?t, izraudz?ties un uzraudz?t namu apsaimniekošanas sabiedr?bu.

24

Lai gan Titanium uzskat?ja, ka tai nav j?maks? PVN par t?s nekustam? ?pašuma iznom?šanas darb?bu, jo tai Austrij? nav past?v?gas iest?des, finanšu p?rvalde uzskat?ja, ka iznom?ts nekustamais ?pašums ir š?da past?v?ga iest?de, un l?dz ar to noteica PVN summu, kura šai sabiedr?bai ir j?maks? par 2009. un 2010. finanšu gadu.

25

Titanium v?rs?s Bundesfinanzgericht (Feder?l? finanšu tiesa, Austrija) ar pras?bu pret finanšu p?rvaldes l?mumiem, nor?dot – ja nav cilv?kresursu, t?s iznom?to nekustamo ?pašumu nevar uzskat?t par past?v?gu iest?di.

26

Finanšu p?rvalde savuk?rt uzsv?ra, ka saska?? ar Umsatzsteuerrichtlinien 2000 (2000. gada

noteikumi par apgrozījuma nodokli) uzņēmums, kam Austrijas teritorijā ir nekustamais īpašums, kuru tas nodod nomai, par kuru ir jāmaksā PVN, ir jāuzskata par valsts uzņēmumu un ka pakalpojumu saņēmējam par šo darījumu nodoklis nav jāmaksā. Tādējādi nekustamā īpašuma iznomāšanas gadījumā vienmēr pastāv pastāvīga iestāde.

27

Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka valsts tiesību norma, kas tai ir jāpiemēro, ir UStG 19. panta 1. punkts, kurā ir paredzēts, ka nodokļa saistības tiek nodotas pakalpojuma saņēmējam, ja uzņēmums valsts teritorijā neveic uzņēmējdarbību vai tam tajā nav nevienas pastāvīgas iestādes (Betriebsstätte). Tā precizē, ka ar šo tiesību normu tika transponēts ne tikai Direktīvas 2006/112 196. pants, bet arī tās 194. pants.

28

Šī tiesa arī norāda, ka no 1997. gada 17. jūlija sprieduma ARO Lease (C-190/95, EU:C:1997:374) un 1998. gada 7. maija sprieduma Lease Plan (C-390/96, EU:C:1998:206) izriet, ka “pastāvīgas iestādes” jēdziens nozīmē, ka pakalpojumu sniedzējam konkrēti ir jābūt pašam saviem cilvēkresursiem un ka ar cita pilnvarota uzņēmuma cilvēkresursu izmantošanu nepietiek, lai konstatētu šāda jēdziena esamību.

29

Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzsver, ka vairākas Vācijas nodokļu tiesas ir uzskatījušas, ka, lai gan vāja parks neizmanto nekādus cilvēkresursus, to var uzskatīt par pastāvīgu iestādi, ja šādam parkam ir būtiska vārtība un tam piemērt maksimāla stabilitātes pakāpe. Tā norāda, ka šobrīd tomēr Bundesfinanzhof (Federālā finanšu tiesa, Vācija) nav pieņēmusi lēmumu šajā jautājumā.

30

Tādējādi iesniedzējtiesa šaubas par “pastāvīgas iestādes” jēdzienu saistībā ar darbību, ja šāda iestāde tūpat kā pamatlietā aplūkotā šīs darbības izpildei nenodrošina nekādus tehniskus resursus un cilvēkresursus.

31

Šādos apstākļos Bundesfinanzgericht (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai “pastāvīgas iestādes” jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka šādi iestādei vienmēr ir jābūt cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem un tādēļ šajā iestādē noteikti ir jābūt pieejamam pakalpojuma sniedzēja paša personālam, vai arī konkrēti valsts teritorijā esoša nekustamā īpašuma ar PVN apliekamas iznomāšanas gadījumā, kas ir tikai pasāvs pakalpojums, ar kuru pakalpojuma sniedzējs ļauj trešai personai darīt kaut ko, ko tā nevarētu darīt bez šīs atļaujas (Duldungsleistung), šo iestādi pat bez cilvēkresursiem var uzskatīt par “pastāvīgu iestādi”?”

Par prejudiciālo jautājumu

Par jautājuma pieņemamību

32

Austrijas valdība norāda, ka pretēji Direktīvas 2006/112 43. pantam un grozītās Direktīvas 2006/112 44. pantam pamatlietā ir piemērojams Direktīvas 2006/112 45. pants un grozītās

Direktīvas 2006/112 47. pants, kuros ir paredzēts, ka ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu sniegšanas vieta ir tā, kur īpašums atrodas.

33

Šī valdība no tā secina, ka šajā lietā ir piemērojams Direktīvas 2006/112 194. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 194. pants, nevis, kā to iesaka iesniedzējtiesa, Direktīvas 2006/112 196. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 196. pants.

34

Šajā ziņā Austrijas Republika norāda, ka Direktīvas 2006/112 194. pants un grozītās Direktīvas 2006/112 194. pants daļēbvalstī ir sniegtas izvāles tiesības un tām ir uzticēts noteikt šo tiesību normu piemērošanas nosacījumus, nolemjot nodot vai nenodot nodokļa saistības pakalpojuma saņēmējam, līdz ar to Austrijas likumdevēja izdarītās izvāles dēļ iesniedzējtiesas uzdotajam jautājumam zūd priekšmets.

35

No tā Austrijas Republika secina, ka pamatlieta nav saistīta ar “pastāvīgas iestādes” jēdzienu, un tas pamato to, ka līgums sniegt prejudiciālu nolikumu tiek atzīts par nepieņemamu.

36

Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pants iedibinātās sadarbības starp to un valsts tiesību ietvaros tikai valsts tiesai, kas iztiesā lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolikumu, jāemot vērā lietas patērbas, ir jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolikums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbildība. Līdz ar to, tā kā uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (spriedums, 2021. gada 29. aprīlis, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

37

No tā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskajos regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbildības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu vienīgi tad, ja ir acīmredzams, ka līgumtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saiknes ar faktisko situāciju pamatlietā vai pamatlietas priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2020. gada 1. oktobris, Úradšpeciálnejprokuratúry, C-603/19, EU:C:2020:774, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

38

Šajā gadījumā iesniedzējtiesa Tiesai paziņotajā 2020. gada 19. augusta dokumentā norādīja, ka tai uzdotais jautājums vispārīgi attiecas uz Direktīvas 2006/112, kā arī īstenošanas regulā Nr. 282/2011 ietvertā “pastāvīgas iestādes” jēdziena interpretāciju un ka šajā jautājumā nav nevienas konkrētas atsaucē uz šīs direktīvas 194. vai 196. pantu. Iesniedzējtiesa uzsvēra – tas, vai uz pamatlietu attiecas viens vai otrs no šiem pantiem, galu galā ir otršķirīgs faktors, jo gan viens, gan otrs no minētajiem pantiem rada jautājumu par to, kurā valstī nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un tas nozīmē, ka abos gadījumos ir jālemj, vai pastāvīga iestāde pastāv.

Tādējādi Austrijas Republikas juridiskā nostāja nav viengrībi interpretējama, ko varētu izvēlēties, un līdz ar to tā nevar padarīt prejudiciālo jautājumu nepieņemamu.

Par lietas būtību

Uzdodot jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai kādā dalībvalstī iznomāts nekustamais pašums ir pastāvīga iestāde Direktīvas 2006/112 43. panta izpratnē, kā arī grozītās Direktīvas 2006/112 44. un 45. panta izpratnē apstākļos, kad šis nekustamais pašums pašniekam nav pašam sava personāla, lai sniegtu ar nomu saistīto pakalpojumu.

Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa nav precizējusi, vai tā vēlas pārbaudīt, vai šo nekustamo pašumu var kvalificēt kā tādu, nodokļa maksātāja pastāvīgu iestādi, kas saņem vai tieši pretēji sniedz ar nomu, kura attiecas uz šo nekustamo pašumu, saistītus pakalpojumus. Tomēr uz prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, ņemot vērā abus šos gadījumus.

Jādzienš “pastāvīga iestāde” saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nozīmē, ka ir jāpastāv minimālam veidojumam, kuram pastāvīgi ir pieejami cilvēkresursi un tehniskie resursi, kas ir nepieciešami, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus. Tādējādi tas nozīmē pietiekamu pastāvīgas pakāpi un piemērotu struktūru no cilvēkresursu un tehnisko resursu viedokļa, lai varētu neatkarīgi sniegt noteiktus pakalpojumus (spriedums, 2007. gada 28. jūnijs, Planzer Luxembourg, C-73/06, EU:C:2007:397, 54. punkts un tajā minētā judikatūra). It pašī struktūrā, kam nav pašai savu cilvēkresursu, nevar ietilpt šajā “pastāvīgās iestādes” jēdzienā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1997. gada 17. jūlijs, ARO Lease, C-190/95, EU:C:1997:374, 19. punkts).

Šo judikatūru apstiprina Stenošanas regulas Nr. 282/2011 11. pants, saskaņā ar kuru pastāvīgu iestādi raksturo it pašī piemērota struktūra “cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā”. Lai gan ir tiesa, ka šī Stenošanas regula saskaņā ar tās 65. pantu kļuva piemērojama tikai no 2011. gada 1. jūlija un tādējādi *diractione temporis* nav piemērojama pamatlietā, minētās Stenošanas regulas 14. apsvērumā ir noteikts, ka tās mērķis ir precizēt dažus jēdzienus, tostarp “pastāvīgās iestādes” jēdzienu, ņemot vērā Tiesas judikatūru.

Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka prasītājam pamatlietā nav pašai sava personāla Austrijā un ka personas, kam ir uzticēts veikt atsevišķus pārvaldības uzdevumus, šī sabiedrība ir pilnvarojusi ar līgumu, bet pati paturējusi tiesības pieņemt visus būtiskos lēmumus saistībā ar attiecīgā nekustamā pašuma nomu.

Nekustamais ?pašums, kam nav nek?du cilv?kresursu, kuri to padara sp?j?gu r?koties neatkar?gi, ac?mredzami neatbilst judikat?r? izstr?d?tajiem krit?rijiem, lai tas tiktu kvalific?ts par past?v?gu iest?di gan Direkt?vas 2006/112, gan groz?t?s Direkt?vas 2006/112 izpratn?.

46

?emot v?r? iepriekš izkl?st?to, uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild t?d?j?di, ka nekustamais ?pašums, kas dal?bvalst? ir iznom?ts apst?k?os, kad š? nekustam? ?pašuma ?pašniekam nav pašam sava person?la, lai sniegtu ar nomu saist?to pakalpojumu, nav past?v?ga iest?de Direkt?vas 2006/112 43. panta, k? ar? groz?t?s Direkt?vas 2006/112 44. un 45. panta izpratn?.

Par ties?šan?s izdevumiem

47

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (desmit? pal?ta) nospriež:

Nekustamais ?pašums, kas k?d? dal?bvalst? ir iznom?ts apst?k?os, kad š? nekustam? ?pašuma ?pašniekam nav pašam sava person?la, lai sniegtu ar nomu saist?to pakalpojumu, nav past?v?ga iest?de Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 43. panta, k? ar? Direkt?vas 2006/112, kura groz?ta ar Padomes Direkt?vu 2008/8/EK (2008. gada 12. febru?ris), 44. un 45. panta izpratn?.

[Paraksti]

(*1) Tiesved?bas valoda – v?cu.